1876. VIII. évfolyam. 49. szám. Csütörtök, márczius 9.

Előfizetési árak:
Helyben és postán küldve.
Egy évre 10 frt — kr. ¼ évre 2 frt 50 kr.
Fél évre 5 „ — „ Egyes szám 10 „
Előfizetési pénz s minden közlemény: *Főpiacz, Csecsey-ház földszint* a szerkesztőségbe bérmentve küldendők.
Előfizethetni helyben:
Telegdi K. Lajos könyvkereskedésében s a szerkesztőségnél. — Egyébütt a postahivatalok utján.

DEBRECZEN.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.
A debreczen-vidéki „független ségi párt“ közlönye.
Megjelen hetenkint ötször: hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Hirdetési dij:
Öthasábos petitsorért 5 kr.
Nagyobb terjedelmü, mint szintén több ízbeli hirdetések, alku szerint a legolcsóbb árért:
Bélyegdij: minden beigtatásért külön 30 kr.
„Nyilt-tér“-en megjelenő közlemény öthasábos sorra 15 kr.
Név- vagy bérmentetlenül beküldött kéziratok nem vétetnek tekintetbe. — Ugy szintén kéziratok sem adatnak vissza.

Rettenetes az urnak busulása.

Nem elég uraim, hogy a szegény magyar nemzetre reá nehezitette az idő a csapások egész tengerét, nem elég, hogy erkölcsi ugy mint anyagi téren a romlás és pusztulás, az elszegényedés és tönkrejutás gyászos képe tart lekötve elbusitva mindnyájunkat széles e hazában, bár merre tekintenek szemeink; még el kellett következni az elemek legborzasztóbbikának is, az áradatnak. A Duna, nemzetünk jó és balsorsának e vénséges tanuja, több folyamokkal együtt, áttörvén és szakgatván ezredéves partjait, zavaros habjaival, mint egy nekivadult szilaj paripa, még most meg sem határozható terjedelemben keresztülgázolt falvakon, városokon, hagyván maga után borzasztó romokat, melyek csak majd akkor tünendnek fel egész megrenditő voltukban, ha a vészes hullámok medreikbe visszahuzódtak és hagyván maguk után ezreit, a szerencsétlenné, földön futókká lett embereknek, kik hajlék, kenyér és ruházat nélkül, mint a mezőknek vadai a magasabb térekre vonulva kétségbeesés közt számlálják az órákat, melyeknek egyikében talán némi segély, talán a megvigasztaltatásnak paránya fog érkezni, mely megszünteti az ártatlan gyermekekek sirását, és enyhiteni fogja a nedves talajon reszkető anyák kinait.

Uraim! jól tudjuk, hogy alig van ajtó nálunk is, melyen a szükség ne kopogtatna száraz ujjaival, tudjuk hogy itt is nem kis mértékben kezd unottá válni az élet, de hát mégis csak van fedél fejeink felett, és száraz nyughelyen pihentethetjük fáradt tagjainkat, és van **még a száraz kenyérnek egy darabja**, melylyel éhségünket enyhithetjük, törjük kétfelé polgártársaim e darab kenyeret és küldjük a szenvedőknek. Járuljanak önök bármily csekély adománynyal, azt elfogadni, nyiltan nyugtázni és a vészhelyére elküldeni készeknek nyilatkozunk. Nem várjuk mi azt az általános nyomor idején, hogy summákkal áldozzanak, hiszen egy fillérnek is, ha fillérekkel összeadatik, jótékony hatása kimaradhatatlan. Hozzák meg uraim áldozataikat, im a kétségbeesés összetett kezekkel esd a könyörületért hozzánk és az istenhez, kinek rettenetes az ő busulása.

Tiszay Dániel,
a „Debreczen“ f. szerkesztője.

A Csepel-sziget mellől. Laczháza.

A kisduna balpartján, attól mintegy félórányira fekszik egy csinos kis város, mely amennyiben Pesthez mintegy 4 órányi távolra esik, igen szép virágozásnak indult. Nem volt a közügynek oly neme, melyért e város buzgó hévvel nem áldozott volna; még akkor, midőn a nevelésügy lendületet kezdett venni, önerejére támaszkodva behozta az ingyeniskoláztatást. A község tisztán reformált vallásu; Pestmegyébe ékelve a Kiskunság területéhez tartozik. Népe értelmes, áldozatkész, mit azzal is tanusitott, hogy tanitói fizetését a korszellemhez képest idomitotta. És most ez a kicsiny város a február 25-ki vészes árviz által ugy megrongáltatott, hogy körülbelői 1000 lélek nyomorog élelem‘s hajlék nélkül. Mihelyt a soroksári gátat az ősz Duna mintegy fölingerült óriás kigyó átlépte s gyors hömpölygéssel rontott e város felé, egy pár nap alatt mintegy 265 épület dőlt romba. Bátran merem állitani, hogy egy pár Csepelszigeti községet kivéve, — Laczháza van legerősebben megrongálva, s a mi legszomorubb, épen az alsó szegény néposztály szenvedett legtöbbet. Nem mondhatjuk ugyan, hogy a nyomor enyhitésére ki ne terjesztette volna közöttünk a jótékonyság angyala a maga bőségszaruját; hiszen mindjárt ő felségeik magánpénztárukból 2000 frtot adományoztak a közelfekvő megkimélt községek kenyérrel s élelmi szerekkel segélyeztek, de tekintetbe véve azt, hogy a kár 40,000 frtot felülhalad, s mivel vetéseink s szántóföldeink még most is óriási viztenger alatt állanak, ugy hogy alig lehet reményünk nemcsak őszi, de tavaszi termésre is, azt hisszük, bátran emelhetjük fel esdő szózatunkat Debreczen város lelkes lakóihoz, kik oly sok izben megmutatták azt, hogy a szerencsétleneknek igazi testvérei. Fölkérem azért e lap hasábjain a nemes város tisztelt lakosságát, szánják meg testvéreik szerencsétlen sorsát s gyüjtsenek számunkra némi adományt. A szerencsétleneknek hálakönyei leendenek a jutalomnak gyöngyei. Az adományt kötelességszerüleg hirlapilag fogom nyugtázni s kérem azt nevemre s czimemre Laczházára küldeni.

Kun-Laczházán, 1876. márt. 6.

Kiváló tisztelettel
Könyves Tóth Kálmán,
ref. lelkész.

— **Ő felségének** az árviztől sujtott vidékekre teendő utazásáról szóló hir — a „B. C.“ értesülése szerint — teljesen alaptalan.

— **Temesmegyében** rendkivül szomoru állapotban lehetnek az árvaszéki ügyek. A nevezett megyének ugyanis 16 községe feliratot intézett a képviselőházhoz, melyben az árvaügy országos és végleges rendezésére szolgáló törvényjavaslat előterjesztését, továbbá a hagyatéki tömegek egy részének községi kezelés alá bocsátását sürgetik.

— **A közös vámbevétel** 1875-ben, a hivatalos kimutatások szerint 20.628.609 ftra megy. A megelőzött évben a bevétel 20.676,030 frt volt. A behozatal 1875-ben különben a közös vámterületre 24.7 millióval kisebb, mint 1874-ben, mig ellenben a kivitel 51.7 millióval növekedett. A behozatal azonban 1875-ben még mindig 47.7 millióval **nagyobb**, mint a kivitel. A behozatal apadásában és a kivitel emelkedésében legnagyobb része van a gabnanemüeknek, amennyiben 35 millióval kevesebb hozatott be a monarchiába és 19.8 millióval több vitetett ki innen, mint 1874-ben, tehát 54.8 millió javulást mutat. Magyarország a közös vámterület folytán sehol sincs külön felemlitve, s igy nem lehet tudni, mennyi tulajdonkép Magyarország kivitele és behozatala.

Don Carlos bukása.

Don Carlos, ki koronként meg-megujuló támadásaival zavarta Spanyolország békéjét, a mult hó utolsó napjaiban végképen leveretett. A trónkövetelő, ki előbb a Tiszavirágéhoz hasonló életü köztársaságot akarta megbuktatni, majd a gyermek XII. Alfonsnak, kit a hütlenné lett hadsereg trónra ültetett, helyét szerette volna elfoglalni, most megérdemlett sorsa által üldöztetve, fut egyik országból a másikba, követtetve a spanyol nép átka által, melynek bitorló hatalma alatt sinlett részét ugy anyagilag, mint szellemileg a tönk, a végképi süllyedés szélére juttatta.

Mert mik jelzik a vandalismushoz hasonló carlista uralom és hadviselés müködését?

Azon helyeken, Spanyolország azon tartományaiban, városai — és falvaiban, a melyek elég szerencsétlenek voltak önként vagy önkénytelenül Don Carlost királyokul ismerni, mig annak vérpiros napja le nem alkonyult, az erkölcsök corrumpálvák, a becsületesség, az erény, a hazaszeretet kigunyolvák s lábbal tapodvák. Az anyagi jólét pedig, melyre a carlismus szunynyadása alatt juthatott a testvérharczoktól kis időre megmenekült nép, ismét és talán az eddigieknél nagyobb mérvben, hosszabb időre tétetett tönkre.

A hol a vad carlista sereg csak megfordult, ott megszüntek az erkölcsi és politikai törvényeknek a tulajdont, az egyéni és polgári szabadságot biztositó rendeletei érvényben lenni.

Az isten, s szent vallás és a banda fővezérének, Don Carlosnak neve alatt folyt a rablás, gyilkolás és gyujtogatás. Ártatlanok a legnagyobb kegyetlenséggel végeztettek ki e rablócsordák által. S ugy látszott kezdetben, hogy az ártatlanul kiontottak vére, mely büntetésért kiáltott az égre, nem hallgattatik meg. A carlismus folyton hóditott, folyton nagyobb tért ölelt fel és pusztitott el.

Azonban a nemezis órája, melynek sujtoló keze, ha néha késik is, de sohasem szokott elmaradni, végre annyi küzdelem után ütött s a rabló csordák, melyek az ultramontanismus békői alatt bérenczévé szegődtek a trónkereső Carlosnak, részint megveretve s elfogatva, részint önként letették a fegyvert s jobb ügyhöz méltó kitartásuk s hősiességüknek, melyet a királyi czimet bitorló vezetőjük is megdicsért, a legcsufosabb eredménye lőn.

Hogy az erkölcsi és hadi fegyelem mily mérvben uralkodhatott e bérencz hadakuál, legjobban bizonyitják azon jelenetek, melyek a királyi csapatok által reájuk mért döntő csapás alkalmával előfordultak. Midőn ugyanis látták, hogy minden veszve, hogy képzelt királyuk képzelt koronája lehull, s folytonosan veretve s üzetve hátráltak a Pyrenék sziklás bérczei mögé, teljesen demoralizálódtak, s megszünt köztük még azon kapocs is, mely a bünöst a büntárshoz, a gyilkost a gyilkoshoz füzi. Saját tisztjeiknek megtagadták az engedelmességet, sőt egyik tábornokukat meggyilkolták. Maga Don Carlós sem birt többé az utólsó napokban csapatai felett parancsolni, ugy hogy kénytelen volt azokat a hüségi eskü alól feloldani s őket a fegyverletételre felhatalmazni.

Jellemző azon nagy ellenszenvre vonatkozólag, mely a francziákban a carlismus, s az ennek hü, elválhatlan társa, a hierarchia, a papi uralom iránt uralg, a „La France“, a Girardin Emil lapja nyilatkozata, mely megróvja ama tulságos gyöngédséget, melylyel a kormány a franczia földre menekült trónkövetelőt fogadta. „Udvariasságra — mondja a nevezett lap — nem tarthat igényt az ultramontánok által dicsőitett hős oly országban, mely Rossel százados elitélte és főbelövette; Franczia ország Don Carlosnak, a gonosztevőnek és büntársainak nem tartozik egyébbel, mint egy zárt kocsival, mely őt a legközelebbi kikötőhelyre szállitsa.“

A bukott trónkövetelő, megtiltván neki a franczia kormány az országban való tartózkodást, most már Angliában piheni ki rablás és dulásban letelt s kudarczczal végződött harczának fáradalmait, a hol várhatja, mig a spanyolok majd őt királynak meghivják.

Iberia népe pedig örvendhet, hogy végre megszabadult tőle s pusztitó hadaitól, s most annyi harczok után élvezheti a békét, melyet egy ember nagyravágyása miatt évekig s oly keservesen kelle nélkülöznie.

E.

A kik nem mondanak igazat.

A kormánypárt helybeli közlönye, mely megfizetett minőségében, méltó követője a pesti Ellenőrnek, tegnapi számában, nem tudjuk ki tollából, denique a politikai tudományokban, de különösen a most tárgyalás alatt levő két legfontosabb életkérdéseink, s a pártviszonyok tekintetében rettenetesen mély és sötét tudatlanságot árul el.

Hogy a czikkiró P. A. urnak ezen páratlan tudatlansága valóban őszinte-e vagy csak a pártunk iránti roszakarat lepedőjeül szolgál, nem vitatjuk, nem is tartozik ennek vitatása ránk.

De kötelességünknek ismerjük olvasóink előtt feltüntetni, hogy mily alapos jártasság és képzettség (?) vezeti t. helybeli lapcollegánkat közügyeink állapotainak ismertetésében, különösen a pártszempontok folytáni elfogultságában.

Főleg pártunk főközlönyével az Egyetértéssel, s abban a Verchovay ur hazafias szellemü s irányu czikkeivel látszik czikkiró véghetetlenül elégedetlen lenni.

„Nincs az a gyanusitás — mondja ismeretlen vezérczikkező ur — a rágalom, a ráfogás oly szemenszedett kifejezése, mely ezen czikkekben kormánypárfiaink fejére ne olvastatnék. Miniszereinknek nemcsak politikai tetteit és nyilvános enunciatióit, hanem szándékait és gondolatait is megbirálják és a hazaárulás rettenetes vádjával bélyegezik.

A legabsurdabb, kósza utcza-hireket felkapják mohó kapzsisággal és legott megczáfolhatlan tényekként hirdetik, és azoknak alapján a legvakmerőbb combinatiókban miniszereinket ugy mutatják be a közönségnek, mint kiknek egyedüli czélja lenne hazánk üdvét, jólétét, jelenét és jövőjét telhetetlen nagyravágyásuknak martalékul oda dobni.“

Azt kivánnák talán önök, hogy oly kétes jellemü hazaszeretet lángja lobogjon keblünkben, mely hajlandó lenne bárki fiának is, ha az kormányon ül, torokszakadásig dicsőitő hangokat orditozni s a hazára nézve kétségbevonhatatlan veszélyességü cselekményeik irányában is hamis tömjént égetni a férfiatlan megalázódás és alacsony hizelkedés oltárain!?

A legvastagabb s hisszük s merjük állitani, még a saját pártjukbelieket is méltán megbotránkoztató tudatlanságát árulja el ismeretlen vezérczikkező ur, midőn azt mondja: . . . „ők (értsd a független pártot) csakugyan félnek a bécsi tárgyalások kimenetelétől; félnek ugyanis, hogy kedvező eredménye lehetne ezen tárgyalásoknak és akkor az általuk anynyira gyülölt kormány állása végkép megszilárdulhatna.“

Kérdjük erre, látott-e valaha akár czikkiró ur, akár bárki más — pártot, országgyülési pártot, mely félne attól, hogy az eszmék megvalósulnak, azon eszmék, melyeket zászlajára irt, s főnnen hangoztatott, melyek feltétele alatt küldetett a hongyülésbe, melyek megvalósulásáért évek hosszu során át küzdött és küzd folyton szakadatlanul, fáradhatlan kitartás és ernyedetlen szorgalommal?!

Valóban hallatlan!

Különben ezen kiskoru és nem férfiakhoz illő állitással szemben hivatva érezzük magunkat utasitani a „D. E.“-t a „Debreczen“ 47-ik számának vezérszikkére, melynek tartalmából olvashatta és olvashatja a következőket: „Ha elvesztené — mit nem tudunk feltenni — a korona kegyét, ne busuljon azért Tisza Kálmán, mert a nemzet, a jogos követelések terén kivétel nélkül háta megett fog állani, mint egy megdönthetetlen bástya, mint egy láncait széttépett oroszlán, hogy igaztalan megtámadóit széttépje, zuzza és marczangolja. Az a kegy, mit felülről félteni látszik, ne féljen, nem veszhet el egy törvénytisztelő és igazságos fejedelem részéről, ki veleszületett bölcsességének nagyságánál fogva nem akarhatja azt, hogy birodalma egyik fele, mely a trón leghatalmasabb támasza, a másik felének felemelése végett tönkre silányittassék. Csak töltsetek tiszta bort a pohárba!

Az önálló magyar bank tisztán belügy, az nem tartozhatik a bécsi piaczra, a vámterület és kereskedelmi szerződés ügye pedig a magyar nemzet kivánalma szerint oldandó meg, mely esetben egy nemzet teszi fel fejetekre a szeretet és közmagasztalás koronáját, midőn a zsákutczai csavargós politika, szégyenletes furfangos bukfenczezés esetén, egy nemzet átka nehezül fejetekre.

Törjetek át kormányférfiuhoz illő nyilt bátorsággal, vétkes gyártmánytoknak, a zsák-utczának szinpadias rémes festményekkel benépesitett falait s a nemes magyar nemzet feledve minden eddigi fájdalmait, kibivó boszantásait, s feledve eddigi tördöfésteiket, megharczolva magával a pokollal is, a veszedelmet rólatok magára háritván, beirja neveiteket arany betükkel az igazi honmentők Pantheonjába, all rigt! még nem késő!“

— ***A magyar fővárosból.*** **Királyné ő felsége** az orsovai prot. fiók egyházközségének temploma felépittetése czéljából 100 ftnyi segélyösszeget adományozott. **A magyar akadémia** kiadásában a nemzeti muzeum könyvtára „Magyar könyv-szemle“ czimmel folyóiratot indit meg, mely a magyarországi könyvészet és a hazai könyvtárak közlönye leend. **A népszinház** eddigi róli és zeneszerzői dijak fejében 7409 ftot és 82 krt fizetett. **Mártonffy György** fiatal fővárosi ügyvéd tegnapelőtt a „Tigris“ szállodában revolverrel agyonlőtte magát. **A kerepesi vámnál** egy dohánynyal megrakott kocsiról a kocsis leesett s testén a kerekek átmenvén, az uton halva maradt. **Toldy Ferencz** könyvtára 10,000 ftra becsültetett. **A budapest-belvárosi** iskolaszék dr. Pauler Tivadar elnöklete alatt tartott ülésén az iskolai takarékpénztárak behozatala ellen nyilatkozott. **Egy budaujlaki** háztulajdonos nyolcz, a vizár elől menekülő családot fogadott házába, melyek magukkal nem kevesebb mint 70 gyermeket hoztak, a kiknek élelmezésére a vendégszerető házigazda naponta egynegyed mázsa lisztet áldoz.

Vidék.

— A „Debreczen“ levelezése. —

Rév-Komárom, mart. 6.

A vizállás 20 láb és 2 hüvelyk még ma is. A talaj annyira át van ázva mindenütt a város környékén, hogy a földből kiszorultak a mindenféle kisebb-nagyobb férgek, és az emberi lakosztályokba kerestek menedéket. Sok helyen mint valami szökőkut a szobákban ugy felbuzog a viz. Ma hetivásárnak kellett volna lenni, de nem jelenhetett meg senki. Mondhatni, hogy már két hónap óta idegen embert nem lehetett látni piaczunkon, ki valami élelmi czikket hozott volna eladás végett. Kimondhatatlan drágaság van, egyenesen csak a kofára vagyunk utalva. A helybeli földmivelőknek maguknak sincs már mit enni, mert még őszszel el kellett olcsón vesztegetni termésük egy részét, az adófizetés végett, másik részét pedig adósságainak uzsorás kamatu törlesztésére. — Most pedig már nemcsak élelmiszereket kénytelen ismét uzsorás pénzen vásárolni, hanem még tavaszi vetőmagot is, ha ugyan a tavaszi munkából lehet valami. Hát a nyári munkálatra honnan fog venni kenyeret és munkáltatási költséget? kétségkivül ismét uzsorásoktól, mely által ugy bemerül az adósságok fertőjébe, hogy egy életen keresztül sem képes kievickélni belőle.

A falusi nép most is még a dombokon tanyáz, mert körül van véve mindenfelől vizzel, a faluban pedig a pusztitó elem tönkre tevé mindenét, már olyan helyek is vannak, hogy hasztalan keresné valaki házának helyét, annak többé tájékára sem talál, még a helyét is beiszapolta az áradat. A keresetmód tökéletesen megszünt, kiki csak magára gondol, néha még családjáról is megfeledkezik; a ki csak halja, de szemtanukép nem látja az ir-

---

A „DEBRECZEN“ tárczája.

ELMOSÓDOTT NYOMOK.

Bünügyi regény 1 kötetben.

Irta: Achscharumoff Miklós.

Második rész: **Julia.**

XIII.

A történtek után oly különösnek tetszett előttem, visszatérni haza és mindent a régi alakban találni. A dajka, Stewjtsch és a többi házbeliek a három napot, mint három perczet élték át — én ēn?....

Ugy tetszett, mintha e három nap egy örökkévalóság lett volna, és én többé nem volnék az, a ki voltam. Mihelyt egyedül maradtam, a tükörbe néztem — nem tudom, hogy a képzelődés okozta-e, de megijedtem az ábrázattól, mely a tükörből rám tekintett, holott pedig sem feltünően halvány, sem dult nem volt az. Nem tudom leirni, a mi borzadálylyal töltött el, de a tekintetben és a száj körül volt valami idegenszerü és vad, valami nyers és kegyetlenséget jelező kifejezés, melyet eddig soha nem tapasztaltam. Nagyon nyugtalan lettem, midőn meggondoltam, hogy az másoknak feltünhetnék .... Mi? azt nem tudtam megmondani, nem tudtam megmagyarázni, de sejtém, hogy mostantól fogva oly jelleget hordok magamon, éreztem, hogy köztem és minden mások között oly megkülönböztető valami létezik, mely engem tőlök mulhatatlanul elkülönit. De hát valóban mindenektől el vagyok-e általa különitve? Nem, szerencsémre nem mindenektől. Egy valaki van, ki mellettem áll, és ezen egy — gondolám — kisérőm a sirig. Ő az én szövetségesem, neki, de csak is egyedül neki mindent elmondhatok és magától értetődik, hogy alig vártam a pillanatot, melyben az összeroskadásig nyomasztó terhemet vele megoszszam.

Nem volt szükséges, hogy irjak neki, csak este hat órakor kellett az ablakba kitennem a gyertyát, ez mindjárt tudatta vele, hogy honn vagyok, és hogy nyolcz órakor Pakroffnál a Kalomnában, találkánk rendszerinti helyén leszek. Most azonban egy helyett kettőt állitottam az ablakba, mi azt jelenté, hogy a tett végrehajtatott és Olga nem él többé.

Hallgatva léptünk egymás elé és soká egy szót sem szóltunk. Én sirtam, az ő arcza setét volt, mint az éj. Végre akarta tudni, hogy a tény miként hajtatott végre — és én elbeszéltem neki. Minden megjegyzés és közbevágás nélkül hallgatta végig, de nehéz lélekzéséből következtethettem, hogy nagyon nyugtalan volt.

Midőn elbeszélésemet bevégeztem, arczára hirtelen a legkegyetlenebb diadalérzet kifejezése ült.

— Most már az enyém vagy! — kiáltá. Érted, te ördög . . . te gonosz szellem . . . enyém vagy egész életemre.

Arcza oly ijesztő volt, hogy legyőzhetlen borzadálylyal rettentem vissza. Azonban nem engedett egy szót is szólnom, szemei vad tüztől égtek, tigrisként vetette rám magát és fékezetlen ölelése közben majdnem agyonszoritott.

Az est oly rövid volt, mint egy pillanat. A gyilkosságról és a megboldogultról nem beszéltünk többé. A szenvedély mámorában mindent feledtünk, még magát a veszélyt is.

Az utóbbi egyébiránt, mint kitünt — nem volt komoly. A nyomozás februárig tartott, de semmi sem lőn felfedve, s rám még a gyanunak árnyéka sem háramlott. E mellett az elővigyázati szabályokat, melyekről szóltam, nem tévesztettük szemelől, mindenek felett pedig Olga levele igen jó szolgálatot tett. — Azonban, ha nem tévedek, még egyébb okok is forogtak fenn, melyek különösen kezünkre játszottak. R-ben különös hirek keringettek azon nő felett, ki Olgát titkon meglátogatta, valamint az összejövetel czélja felett is.

Egyike ezen hireknek, mit közelebbről jelezni nem akarok, különösen kedvező volt ránk nézve, ez oly ügyesen volt koholva és oly ügyesen terjesztve, hogy mindenkit félrevezetett, legelkeseredettebb elleneinket hallgatásra kényszeritette és mi ily módon minden veszélytől mentek voltunk. Legalább akkor ugy hittük és még soká azután.

Két évig éltünk e szerencsés biztosságban és e közben egész lényem átalakult. Mindenek előtt megvásároltuk Stewitchtől a válást. Az ügy Mamán köpenye alatt vezettetett és ő be is szállásolt egy időre saját házába. Pál nyilvánosan meglátogatott bennünket és Mamán által házassági ajánlatot tett s az ő áldásával egybekeltünk.

A szerencse tovább is hü maradt hozzám . . . különös szerencse, ha meggondolja az ember, — mily későn jött! Csakhamar a második házasság után anya lettem. Senkisem gyanitá, hogy mily áron lőn e boldogság megvásárolva. . . . Azt csak magam tudtam egyedül. Azonban e boldogság nem látszott előttem drágán vásároltnak, mióta karjaimon, szivemen az ártatlan angyal nyugodott, ki rám nézve a kegyelem és bocsánat zálogának lenni látszott.

Igy gondolkoztam akkor, és e gondolat néha csodás módon megkönnyitette a bünnek terhét, mely lelkemen feküdt. Az ezen és a másvilágoni büntetéstöli félelmem enyhült. Kiólthatlan emlékeimnek érzékeny sebeket ejtő korbácsa mindinkább megszünt ostorozni.

Azonban tévedtem . . . mit bocsánatnak hittem, csak elnapolása volt a büntetésnek.

Harmadik rész:

A köszivü vendég.

I.

Tscheresoff naplójából.

Pétervár, szept. 20.

Ide tértem vissza, miután L.-től a csodás tudósitást nyertem, hogy t. i. perünk megnyeretett és a pénzt, melyet elveszettnek hivénk, csak kezeinkhez kell vennünk. — Ki gondolta volna! a tegnapi estét Z.-nél töltöttem. Mindennemü levonások után kaptam 32.000 rubelt. Ha valaki félévvel ezelőtt összes igényeimért 3000-et kinált volna, ajánlatát a legnagyobb készséggel elfogadom.

M.-et és ottani állásomat örökre odahagytam, Tegnap mindent elrendeztem, és az utolsó számolás után még kaptam 124 rubelt kopekekben. Ez összeget a sánta irnoknak adtam, ki a papirokat elhozta. Oh szabadság, mily későn érkeztél, — de még mindig kedves vagy előttem, sőt tán most még kedvesebb, oly sok éven át tartó szolgaság után!

Egyébiránt nem ez az, mi engem főkép foglalkoztatott s majd alig is tudom, hogy miért emlitettem ezt meg.

(Folyt. köv.)

tóztató nyomort, fogalmat sem képezhet magában annak borzalmas voltáról.

A nők a legaljasabb feslettség karjaiba vetik magokat egy félnapi kenyérért. Megöli éhező gyermekét, és azután megöli maga-magát. Számos példát hozhatnék fel, de őrizkedem elkeseriteni az olvasók érzelmeit, csak azt az egyet emlitem még meg tudósitásom bezárásául, hogy vannak községek, hol annyi szárazhely sincs, hova halottjaikat eltemethessék, hanem a templomban felállitott emelvényekre kénytelenek elhelyezni mindaddig, mig a viz leapad, hogy azután sirokba tehessék.

G. S.

— ***Vidéki hirek.*** **A nagyváradi** jogakadémiában a beiratások bezárólag f. hó 15-ig eszközölhetők. **B.-Ujfalu** m.-város, — irják a „Nagy-Váradnak“ — rendes városi ügyvédet választ, fizetvén neki kerekszám 50 o. é. frtot. **Komárommegye** Lock községében a mult héten két paraszt meggyilkolt egy zsidót saját boltjában. A gyilkosság után a tettesek a boltot kirabolták s elillantak. Szabadságokat azonban nem sokáig használhatták, mert már másnap kézrekeritettek. **A szegedi** posta hivatalnál — irja „Sz. H.“ mintegy nyolcszáz frtnyi sikkasztás történt. A sikkasztás vádjával terhelt posta tisztet befogták. **A solymossi** erdőben a kerülő egy orvvadászt ugy lábszáron lőtt, hogy az nyolczadnapra meghalt.

Szinészet.

Szerdán, márt. 8-án adatott „Troubadour“, nagy opera négy szakaszban; zenéjét irta: Verdi.

Szalai Anna kisasszony első vendégjátéka volt a mai, Leonora szerepében. Ez opera, mely e szinidényben már oly sokszor adatott — ennek tulajdonitandó valószinüleg az, hogy oly kevésszámu közönség jelent meg a mai előadásra — igen sikerültnek mondható. Szalai Anna kisasszony közremüködése kölcsönzött annak leginkább fényt. Hangja tiszta, ezüst csengésü, az alsófoktól a legfelsőbbig megtartja üde melegségét, miáltal kedvessé, kellemessé válik. Trilláit müvészi kivitel jellemzi, hanghordozása könnyed, mi csak hasszas tanulmánynak, s gyakorlatnak lehet eredménye.

És habár taglejtései után itélve, némi szokatlanságot, idegenszerüséget tapasztaltunk is játékán, mai első fellépése mindazáltal sikerültnek mondható; vendégünk hangja még a fejlődési szakokon áll, de már ma is olyan, hogy nélkülözi a nyers élességet teljesen, a mi kezdőknél nagy ritkaság, sőt gyakori nem kezdőknél, — s igy mi, kik játékát figyelemmel kisértük, szép jövőt jósolunk vendégünknek, kit a közönség zajos teszéssel fogadott, tapsokban, kihivásokban részesitett, — a mit meg is érdemelt. Nagy élvezettől fosztották meg magukat azok, kik ez előadást megtekinteni elmulasztották.

Másodsorban Bacsó Lujzát emlitjük meg, ki — noha egész héten gyöngélkedett, Azucena czigánynő szerepében mégis oda törekedett, hogy játéka a kivánalomnak megfelelő legyen. Scholaszter és Tanner érdemeinek dicséretet, mint kiknek az est sikerében nagy része van. Az énekkar működése nagyon gyenge volt valóban, s csodálkozunk, hogy a sok gyakorlatnak még ma sincs meg a kellő s méltán megkiván ttható eredménye. Ellenben ki kell emelnünk a zenekart, mely az ügyes karmester vezetése alatt a közönség megelégedését vivta ki.

Külföld.

— **Francziaország.** Martius 8-ka nevezetes nap Francziaország történetében. Az eddigi nemzetgyülés e napon fejezé be pályafutását. E napon gyülének össze az uj kamrák, s igy ekkor lépett tényleg is életbe a köztársasági alkotmány Francziaországban. A vasárnap tartott francz ia képviselőválasztások eredménye már körülbelől egészen ismeretes. Százkét kerületben megválasztatott 11 alkotmányos conservativ, vagyis titkos monarchista, 14 balközépi, 31 köztársasági, 10 radicalis, 27 bonapartista és 9 legitimista. A megválasztottak közül tehát ötvenöt határozottan köztársasági, 11 kétes, 36 pedig határozottan köztársaság-ellenes. A köztársaságiak ismét meg lehetnek elégedve az eredménynyel, mely eddigi többségöket még imposansabbá teszi. Kivülök csak a bonapartisták birtak jelentékenyebb sikert fölmutatni; e töredék körülbelől 90 tagból áll. Főbb emberei közül megválasztattak: Jerome Dávid báró, Janvier de la Motte (másodszor), Rouher (harmadszor), s ez alkalommegverte ellenjelöltjét Napoleon herczeget, Dugue de la Fanconnerie stb. A legitimisták közül megválasztattak Larochefoucauld-Bisaccia herczeg, de Mun Albert kapitány stb.

— **A fényes kapura** nem a legszebb fényt veti azon körülmény, hogy két biztosa Heidar effendi és Vassa effendi a lázadók táborába csak most utaztatott el, mivel a kormány nem tudta rendelkezésükre bocsátani a szükséges pénzösszeget. A pénzösszeget a két küldött a menekülteknek fogja adni, hogy hazatérhessenek.

ORSZAGGYÜLÉS.

— A képviselőház ülése márt. 8-án. —

Elnök több kérvények közt bemutatja a nagykun-karczagi választókerület 1016 választó polgárának kérvényét a külön vámterület s a magyar nemzeti jegybank felállitása tárgyában.

Harmadszor felolvastatnak és végleg elfogadtatnak a nagyszombat-szeredi lóvonatu vasutnak gőzmozdonyuvá leendő átalakitásáról, és az 1870. XXXII. t. czikkel engedélyezett — bánréve-nádasdi vasut engedélyokmánya némely határozmányainak módositásáról, illetőleg kiegészitéséről szóló törvényjavaslatok.

A végleg elfogadott törvényjavaslatok hason alkotmányos tárgyalás és elfogadás végett a főrendiházhoz átküldetni határoztattak.

A magyar királyi miniszterium összes szolgaszemélyzetének fizetésük felemelése, illetőleg drágasági pótlék engedélyezése iránti kérvényét a pénzügyi bizottság a jelen körüimények közt indokoltnak nem találja. A ház a bizottság ezen javaslatát elfogadta.

Ezzel az ülés véget ért.

UJDONSÁGOK.

* **Egy helybeli ügyvéd** barátunktól egy hosszabb közleményt vettünk, mely ugyan a tárgy fontosságánál fogva megérdemelné az egész terjedelemben való közlést, ezt azonban lapunk szük tere ezuttal nem engedi, s csak rövid kivonatban emlitjük fel, hogy mi körül forog a kérdés. Ugyanis az 1875-ki törvények, melyek Wodianer F. mint a miniszterium által felhatalmazott, kiadásában megjelentek, a nevezett kiadó által kibocsátott körlevélben „egyedül hiteles és hivatalos“ kiadásnak neveztetik, s mint ilyen, a könyvkereskedők utján is árusittatik. Nevezett törvények az I. t.czikktől egészen a XLV-ik t.czikkelyig terjednek, s hivatkozva a kiadó körlevelére, a nagyközönség érdekében felette kivánatos volna, ha már a törvények hitelesek és hivatalosak, egyszersmind hiánytalanok is legyenek. Ezt azonban a Vodiáner kiadásában megjelent 1875 ki törvényekre mondani nem lehet, mert a Pfeifer Ferdinánd budapesti könyvkereskedő kiadásában legujabban megjelent 1875-ik évi törvények egy füzete, mely a „hivatalos“ czimezettel épen nem dicsekszik, nem a 45-ik törvényczikkelyig terjed, hanem 13, mond tizenhárom törvényczikkel többet, és igy 58 törvényczikkelyt foglal magában. Most tehát az a kérdés, mely kiadás felel meg inkább a közönség igényeinek: a Wodiáner által kiadott hivatalos kiadás-é, mely 13 törv.czikkel kevesebbet, — vagy a Pfeifer Ferdinánd kiadásában megjelent hiteles füzet, mely 13 törv.czikkel többet tartalmaz? Azt hisszük, hogy ez utóbbi, mert ez a mellett hogy hiteles, még teljes és hiánytalan is. Óhajtanók, ha e tárgyban illetékes helyről felvilágositás adatnék.

* **A jótékonyczélu** szinielőadás mely e hó 2-án Temesváryné Farkas Irma urnő ő nagysága közreműködésével szinházunkban lefolyt, tiszta bevételéből 50 frtot küldött a budapesti árvizbizottságnak további intézkedés végett. Az előadás alkalmával történt felülfizetések a következők: P. A. ur 1 frt; Miklóssy Mózes ur 5 frt; Schwarcz Sámuelné urnő 3 frt; — Telegdi László ur 3 frt; — Szikszai Jánosné urnő 1 frt 20 kr; Hadházy Dánielné urnő 1 frt; az 5. sz. páholyból N. N. ur 2 frt; és igy összesen 66 frt 20 kr, mely összeg Temesváryné őnagysága által 70 forintra kiegészittetvén, — az árvizkárosultak részére fentnevezett bizottságnak elküldetett. Valóban elismerésre méltó, hogy városunk közönsége felhasználja az alkalmat, hogy a szegény hajléktalanokon némileg könnyithessen. Főleg dicséretet s nem csekély elismerést érdemel Temesváryné ő nagysága, ki nemcsak anyagilag, de mükedvelői közreműködésével szellemileg is járult a nyomorba jutottak felsegéléséhez. A szerencsétlenek hálája legyen a köszönet mindnyájok nemes tettéért, adományozásáért, mely a szükség pillanatában százszorta becsesebb.

* **A svéd-hangverseny** holnap a „Fehérló“ vendéglő termében a következő programm mellett fog megtartatni: A stockholmi zenedéből. A Svéd női négyes Wideberg Hilda (1. fennhang), Aberg Ami (2. fennhang). Pettersson Mari (1. mélyhang), Söderlund Vilma (2. mélyhang). Debreczen, márt. hó 10-én pénteken a „Fehérló“ nagytermében HANGVERSENYT fognak tartani. Kezdete fél 8 órakor. Müsorozat: 1. a) Orpheus sjöng vio lutans toner etc. (Orfeus énekelt a lantjához.) O. Lindblad. b) Varsang (Tavaszi dal.) 2. a) Aftonrodnad (Esthajnal) Schaeffer. b) Norsk Springdans (Norvegiai ugrótáncz) Kjerulf. 3. Trio, „Elias“ oratoriomából Mendelssohn. 4. a) Rosen i Nordanskog (A rózsa az erdőben) Fischer. b) Svéd népdal A. Södermann. 5. a) Saeterjäntens söndag (A pásztorló vasárnapja) Ole Bull. b) Bröllopsmarsch (Lakadalmi induló) A. Södermann. 6. Névnapi éji dal Eisenhoffer. 7. Bröllopsdans (Lakadalmi táncz) A. Södermann. Helyárak: 1-sö zártszék 2 frt, 2-ik zártszék 1 frt 50 kr. Belépti-jegy 70 kr. Jegyek előre válthatók: Szepessy Antal diszmü és Rott testvérek férfi divat kereskedésében, a hangverseny napján este a pénztárnál.

* **A délutáni órákban** vettük szintársulatunk igazgatóságától az értesitést, hogy a mára kitüzött s kibirde.ett „Megváltó“ czimü drámai helyett: „Magyar fiuk Bécsben“ czimü népszinmü adatik. Nem tudjuk, mi okozta légyen a változást; Temesváry ur saját intézkedése-é, vagy felsőbb helyről történt a betiltás? Ha az utóbbi eset áll, ugy bátrak vagyunk kérdezni, hogy Debreczenben vagyunk-e, vagy Mária-Pócson? Különben alkalmat veszünk magunknak, hogy a darab erkölcsi irányáról meggyőződést szerezzünk, s ennek megtörténtével e tárgyra még visszatérendünk; mert nem tudjuk felfogni, kogy kinek, vagy kiknek mely érdekeivel áll ellentétben a darab előadatása a XIX-ik században, melyet szeretünk a felvilágosodás korának nevezni.

* **Nyilt köszönet.** A debreczeni könyvnyomdászok „önképző-egylete“ részére t. Kohutovits Mariska kisasszony 2 egykötetes regényt volt szives adományozni, melyért fogadja az egylet nevében a legforróbb köszönetemet. Debreczen, 1875. márt. 9-kén. Hitessy Lajos könyvtárnok.

* **Salzman B.** hirdetésére, mely mai számunk hirdetési rovatában foglaltatik, felhivjuk olvasó közönségünk figyelmét. Ezen számos év óta fenálló kereskedő czég, egyike volt a legszolidabbnak, s ajánlatra ennél fogva nem igen szorul; annyit mindazáltal megjegyezhetünk, hogy e végkiárulás alkalmával teendő bevásárlásokkal mindenki megleend elégedve.

* **Felfordult világ.** Tegnap délután a keleti égbolton mintegy 4 óra tájban kétszeri erős mennydörgés hallatszott. Különös felfordult világ keletkezik igazán; a toronyóra délben hajnalt mutat, a harangozó tiz órakor huzza el az esteli kilencz órát; a szinházban az erkölcsös irányu darabokat eltiltják, s az erkölcsrontó „Szép Helena“ frivolitásait kedvelik; télen menydörög, nyáron havazik — egyszóval megbomlott a világrend.

* **„A Nagy-Várad“** legközelebbi számában azon hirt hozza, hogy „Temesváry Lajos szinigazgató ur, a jelenleg itt vendégszereplő Mindszenti Kornélia asszonyt, társulatához szerződtette.“ Nincs lehetetlenség benne, mert ennek sem a szinésznő képessége sem viszonyai akadályul nem szolgálnak. Őszintén megvalljuk azonban, hogy mi, kik közelebb állunk a debreczeni szintársulathoz, mint a „Nagyvárad“, az egész dologról mitsem tudunk, s csodálkozunk azon nem a legilledelmesebb hangon, melyel e hirt nevezett lap világgá eresztení jónak látta.

* **Beküldetett.** T. Wilhelm Ferencz gyógyszerész urnak, Neunkirchenben. Bizonyitvány. Melyszerint hitelesen bizonyittatik, hogy Wilhelm Ferencz neunkircheni gyógyszerész urnak havasi növény-szörpje, mindennemü katharus, nyak- és idegszervbajok, valamint nehéz lélegzés, köhögés és rekedtség, sőt magától keletkező tüdővész ellen, számos esetben, gyermekeknél ugy mint felnőtteknél, az ingerlékenységet ezen deritő, megerősitő és tápláló gyógyszernek, mely mindig kedvező eredménynyel használtatott — bizonyult, s mint ilyet mindennemü ilyes betegségekhez a legbátrabban ajánlhatom. Neunkirchen, dr. Mally Ign. m. k.

Felelős szerkesztő:
TISZAI DÁNIEL.

HIRDETÉSEK.

ÖNKÉNYTES VÉGELADÁS

A nagyérdemü debreczeni és vidéki közönséget üzletem végkiárulására hivom meg;

különös figyelmet érdemelnek a következő czikkek, u. m.

Férfi ingek leguagyobb választékban.
Valódi rumburgi, creász és hollandi vásznak.
Fehér s szines asztal és abrosz kendők.
Valódi czérna kanaváczok.
Szines és fehér csinvatok (gradlik).
Fehér és sárga anginet.
Legdivatosabb **ruhaszövetek.**
Fekete és szines Caschmirok.
Fekete lüszterek igen nagy választékb.
Posztó és wattmoll szövetek.
Fehér piquet és sinóros barchetek.
Beszövött kendők s longschawlok.
4/4, 9/4 és 10/4 fekete s szines selyem téli és nyári kendők.
Legujabb karton és batfisztok.
Valódi pottendorfi pamut.
Paplan, matrácz és futó szőnyegek.
Ágy és asztal-kendők.
Csipke és moll függönyök igen nagy választékban.
Battist, clair, moll, creplisse s tarlatánok
Fekete és szines pamut és selyem bársonyok.
Selyem, caschmir és bársony fejkötők és paschlikok.
Selyem, ripsz és moár szalagok.
Himzett csikok és betétek:

s számos e szakmába vágó itt előnem sorolható czikkek, — melyek szabott s gyári áron alól is végkép kiárultatnak.

A n. é. közönség becses látogatását kikérve, maradtam illő tisztelettel

31 8—10 **SALZMANN B.**

Üzlethelyiség: Piaczutcza 2145. sz. a.

Vidéki rendelmények s minták utánvét mellett a legpontosabban küldetnek.

Vidéki mngrendelések legpontosabban eszközöltetnek.

ad 2/998/876 v.

Arverèsi hirdetmény.

A debreczeni kir. törvényszéknek 2898876. v. sz. a. kelt végzése folytán közzététetik, miszerint Reiz Dávid részére Römer Simon ellen 1876-dik évi január 21-én vezetett végrehajtás alkalmával biróságilag lefoglalt 5690 frt 71 krra becsült vászon, karton s más vegyes rövidáruk bolti felszerelvényből álló ingóságok folyó évi **márczius hó 14-ik** s eshetőleg következő napjainak d. e. 9 óráján a városház melletti bolti helyiségében megtartandó nyilvános árverésen azonnali készpénzfizetés mellett elfognak adatni. Kelt Debreczenben, 1876. márcz. 2.

Kovács József,
bir. végrehajtó.

70 2—2

Haszonbéri hirdetés.

A nagyméltóságu vallás és közoktatási magy. kir. miniszterium folyó évi február hó 19-én 1547. szám alatt kelt rendelete alapján, a püspökladányi vállás alapitványi uradalomhoz tartozó Hevesmegyében fekvő „Ecseg“ pusztának IV. számu 4190 hold kiterjedésü és gazdasági épületekkel ellátott részlete f. évi november hó 1-től kezdve 18 egymásután következő évre zárt ajánlatok utján bérbe adandó.

A bérleni szándékozók ezennel fölhivatnak, miszerint bélyegzett és 4190 frtnyi bánompénzzel ellátott ajánlataikat, melyekben a beigérendő haszonbér összege számmal és betükkel tisztán kiirandó, folyó évi április hó 30-ik napjainak déli 12 óráig a czegledi közalapitványi ker. főtiszteséghez annál is inkább benyujtsák, mivel későbbi ajánlatok figyelembe nem vétetnek. A bérlők közötti szabadválasztás a minisztériumnak fentartatik.

A bérleti feltételek az alulirott ker. főtisztségnél megtekinthetők.

Czegléden, 1876. márczius 4-én.

Tost Gyula,
ker. főtiszt.

74 3—3

MOLL Seidlitz-pora.

Csak akkor valódi,

Csak akkor valódi,

ha minden doboz czimlapján a sas és az én sokszorositott czégem van lenyomva.

Büntető birósági itéletek ismételten constatálták czégem és védjegyem meghamisitását; azért óva intem a közönséget az ilyen hamisitványok vásárlása ellen, minthogy azok, csak ámitásra vannak számitva.

Egy lepecsételt eredeti doboz ára 1 forint o. é.

valódi minőségben kapható az X-szel jelölt czégeknél.

Francia borszesz sóval.

A legmegbizhatóbb önsegélyző szere a szenvedő emberiségnek minden belső és külső gyuladásnál, a legtöbb betegség ellen, mindennemü sebessülések fej-, fül- és togfájás, régi sérvek és nyilt sebek, rákfekélyek, üszök, szemgyuladás, mindennemü bénulás és sérülés stb. stb. ellen.

Üvegekben használati utasitással együtt 80 kr. o. é.

valódi minőségben a †-tel jelölt czégeknél.

Dorsch-halmáj-zsirolaj
Krohn M. és Társá-tól ***Bergenben*** (Norvégiában.)

Ezen halmáj-zsirolaj valamennyi, a kereskedelemben előforduló, faj között az egyedüli, mely orvosi czélokra használható. **Ára egy üvegnek használati utasitással együtt 1 frt. o. é.**

Valódi minőségben a *-gal jelölt czégeknél.

MOLL A., Tuchlauben, nächst dem Bazar Wien.

Raktárak: Debreczenben (x†) Göltl Ferd. gyógyszerész. (x †) Dr. Rothschnek Emil gyósz. (x) Vecsey Viktor gyógysz. (x) Mihalovics István gyógysz. (x †) Geréby Fülöp. Fehérgyarmat. (x) Balika Károly gyógysz. Hajdu-Böszörmény. (x) Nagy Károly gyógysz. Kisvárda. (x) Balkányi F. Mándok. (x) Türk J. A. gyógysz. Miskolcz. (x) Mayer R. gyógysz. (x) Pasteiner Ferencz. Nyiregyháza. (x †*) Firscher Gyula gyógysz. Nyirbakta. (x) D. Kohányi gyógysz Szolnok. (x) Horánszky István gyógysz. T.-Ujlak (x) Royko Viktor gyógysz. Zilah (x) Weisz Samu gyógysz. 67 3—100

Mindenféle
mell és tüdőbajok
biztos gyógyszere
A WILHELMFELE HAVASI NÖVÉNY-SZÖRP.

Ezen szer különös gyógyerővel bir a **nyak, mell** betegségeinél, **náthа, rekedtség és köhögés** ellen. Sok vevő bizonyitja, hogy kellemes alvásuk ezen szörp használatának következménye volt.

Hatásos övszer **köddös és hideg időkben;** kellemes izénél fogva gyermekeknél könnyen alkalmazható; nélkülözhetlen szükséglete azonban tüdőbajosoknak, ugy szintén szónokok és énekeseknek a fátyolozott hang, vagy épen rekedtség elháritására.

A következő pár okirat legyen a fentebbiek tanubizonyisága:

Wilhelm Ferencz gyógyszerész urnak, Neunkirchenben.

Bizonyitvány.

Kis 6 éves fiam 8 nap óta görcsös köhögésben szenvedett, olyannyira, hogy a megfuladástól kellett tartanom, a mellett ugy megsoványodott és elgyengült, hogy alig tudott már lábán feuállani. Ekkor a havasi növényszörpöt ajánlották nekem, és hála e kitünő gyógyszernek, már az első üveg használata után gyengült a köhögés, a másik után jobb kinézés és erőhöz jutott a beteg, mire egyhamar tökéletesen meggyógyult.

Idősb famat is e szer szabaditotta meg pár nap alatt erős köhögés és rekedtségtől.

Szives örömmel állitom ki fiam sebes és csodálatos gyógyulásáról e bizonyitványt és kivánom, hogy e szer a szenvedő emberiség javára, mennél nagyobb terjedést és használatot nyerjen.

Fiatz, 1855. márcz 6 án.

Just Antal.

Scheibenreif Lőrincz. polgármester.

Wilhelm Ferencz gyógyszerész urnak, Neunkirchenben.

Tisztelettel felkérem, sziveskedjék nekem hires növény-szörpjéből mielőbb 4 üveget küldeni; 2 üvegnek használata után azt találtam, hogy mell- és torokbajom, ugy szintén a rövid lélekzés, melyben szenvedek, enyhültek. Egyenesen önhöz fordulok, reménylvén, hogy ezáltal a legfrissebből kaphatok. Mellékelve 5 frt. *C. M.*

Teljes tisztelettel vagyok

Bock Henrik
sebész és szülész.

Münchret a) Ostrang, 1859. febr. 23-án. Azon t. vevők, melyek az 1856. óta általam készitett havasi növény-szörpöt kivánják használni, szivesked jenek azt határozottan a **Wilhelmfélehavasi növény-szörp** név n kérni.

Csak akkor az én gyártmányom, ha minden üveg ezen pecséttel van ellátva.

E védjel hamisitói a megszabott büntetés alá esnek.

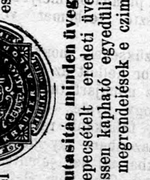

Használati utasitás minden üveghez adatik.

Egy lepecsételt eredeti üveg ára 2 frt 50 kr, és frissen kapható egyedüli készitőjénél, melyhez megrendelések e czim alat intézendők:

Fr. Wilhelm, Apotheker in Neunkrichen, Niederösterreich.

A csomagolásáért 20 kr számitatik.

Kapható még egyedüli bizományosainnál Dr. Rottschneck Emil gyógyszerész urnál Debreczenben. Nyiry György gyógysz. urnál Nagyváradon.

77 1—4

Haszonbérleti hirdetés.

Méltóságos Flek Gusztávné Gázsi Etelka urhölgy tulajdonát tevő biharmegyei mező-peterdi és tamási pusztai, mintegy négyezer hold szántó, kaszáló földbirtokok az azokhoz tartozó lak- és gazdászati-épületekkel és kir. kissebb haszonvételi jogokkal 1876-ik évi szeptember hó 1-től számitólag tizenkét évi időtartamra haszonbérbe adatnak, a feltételek megtudhatók Nyiregyházán.

Molnar Pál
meghatalmazott ügyvéd.

73 1—3

Kiadó tulajdonos: **a debreczeni függetlenségi párt.**

Debreczen, nyomatott a részvény társ. könyvnyomdájában. 1876.